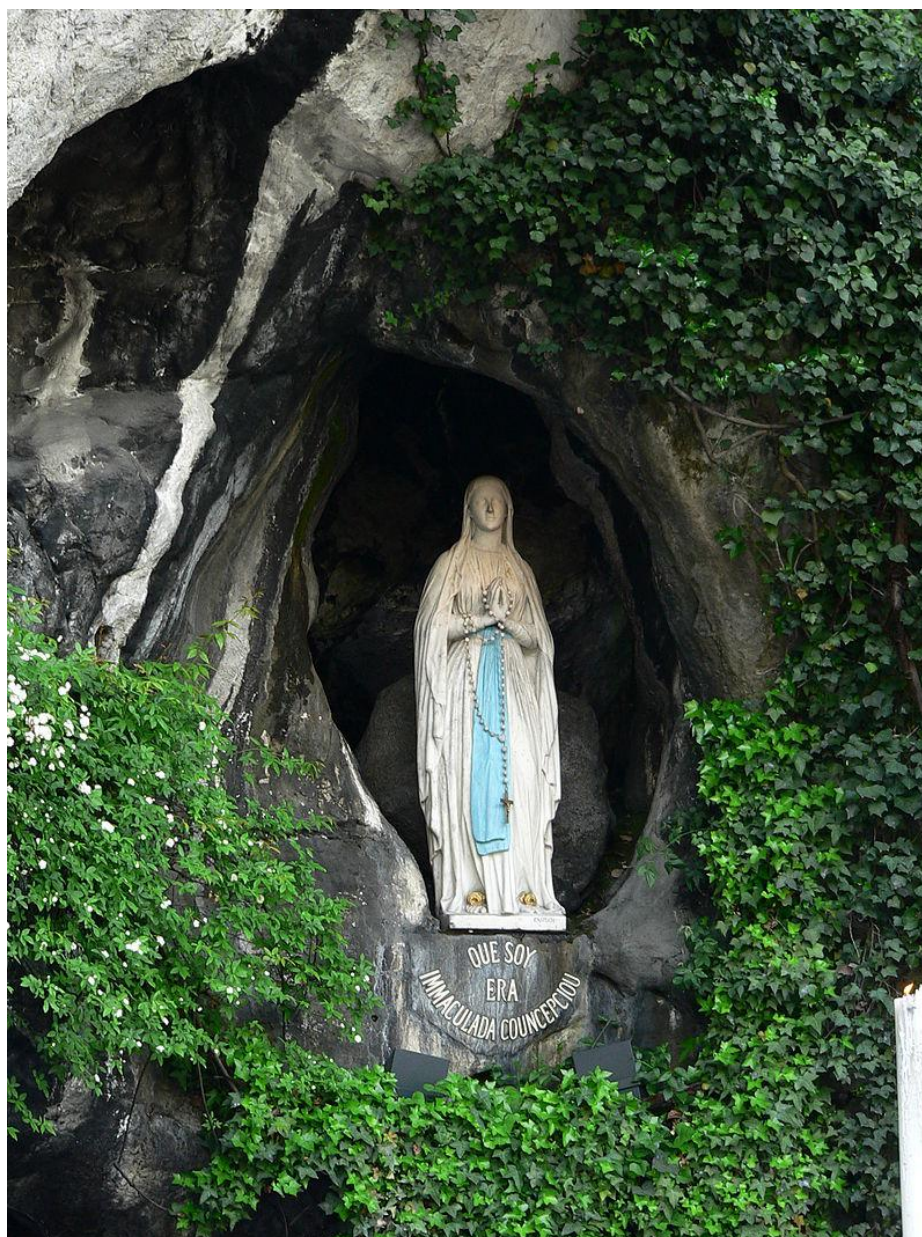

ASSISI MISSION NYT 11 – november 2018
Rejsen til Lourdes
I tiden tirsdag 23. oktober til tirsdag 30. oktober

*Her åbenbarede Maria sig i Massabiele grotten i Lourdes
18 gange for Bernadette Soubirous.
Maria-åbenbaringerne fandt sted fra 11. februar til 16. juli 1858.*

Kære medlemmer af Assisi Mission.

På basis af 2 Hyrde-Nyt deler jeg hermed med alle medlemmer den uendeligt smukke rejse til Lourdes. **Forud for rejsen skrev jeg og Rie supplerede med fortællingen om Bernadette:**

Her den sidste dag i september begynder jeg skrivningen af dette Hyrde-Nyt forud for den kommende rejse til Lourdes over 7 dage i tiden 23. til 30. oktober. I den sidste uges tid har jeg prioriteret tid til noget fordybelse i Lourdes ved at lytte til særlig Lourdes-musik og i går

aftes så jeg Franz Werfel's smukke film om Bernadette, og således føler mig nu klar til at begynde at skrive i de uendeligt smukke vibrationer af Maria i Lourdes, som blev åbnet for og i mig efter en stærk drøm d. 26. august, bekræftet i en inspiration d. 27. august.

*The Sanctuary of Our Lady of Lourdes bygget over den grotte,
hvori Maria åbenbarede sig for Bernadette.*

Bernadette af Lourdes

Allerførst **historien om Bernadette Soubirous**, som Rie så smukt fortæller den efter at have læst Lissie Lundhs bog: Bernadette af Lourdes:

Bernadette af Lourdes er født d. 7. januar 1844.

(Citat fra Lissie Lundhs bog om Bernadette af Lourdes)

Bernadettes tilknytning til Gud var blottet for overbygninger og ideologi, for det centrale i hendes åndelige liv var en indre orientering mod Gud. Den var den røde tråd i hendes barndom, ved grotten og i hendes liv som nonne. Den gennemsyrede hendes liv, hendes sygdom, hendes dårlige helbred og hendes øjeblikke af henrykkelse og ydmygelse.

Hun havde en naturlig evne til at lytte til Gud og det var ikke kun de ord, hun hørte i visionerne, der gav hende den evne. Hendes liv og handlinger var rodfæstede i åbenhed overfor Gud. Derfor praktiserede hun heller ikke budskaberne fra Lourdes som en lov, der skulle overholdes, men som en kærlighed, der skulle praktiseres.

Bernadette, den lille syge, svage og fattige bondepige, gjorde et stærkt indtryk på mig, da jeg læste Lissie Lundhs bog. Selv om der blev lagt store hindringer i vejen for hende, af borgere, byens øvrighed og kirken, fastholdt Bernadette sin kontakt til Aquero, Bernadettes navn for den "dame" hun så i grotten. Hun ændrede aldrig forklaring på de visioner hun modtog. Selv om det flere gange ville have gjort livet nemmere for hende og hendes familie, ændrede hun ikke sin forklaring. Hun vedblev at være stærk og modig.

Den 11. februar 1858, som 14-årig, oplever Bernadette den første af i alt atten visioner. Den sidste oplever hun den 16. juli samme år.

En dag, hvor hun samlede træ sammen med to andre børn, oplevede hun den første vision. De gik i kulden en februar dag ved floden Gave, da Bernadette hørte en susen og kiggede hen imod grotten Massabielle, hvor hun så et syn, en dame klædt i hvidt og med et blå skærf. Bernadette troede ikke sine egne øjne og bad rosenkransen, som de bad derhjemme hver dag. I synet lod Aquero perlerne på sin rosenkrans løbe gennem fingrene, men hun bevægede ikke læberne. Da Bernadette var færdig med at bede forsvandt synet.

Da Bernadette oplever den anden vision tre dage senere, ser de andre børn, der er med, at hendes ansigtsudtryk bliver forandret. Bernadette stænkter vievand på damen, som smiler til hende, og Bernadette bliver mere ubevægelig og stærkt fordybet i bøn, og det bliver af børnene beskrevet, at hun lignede en engel.

Indbyggerne i Lourdes er utrygge og forstår ikke Bernadettes oplevelser. Hun bliver bl.a. anholdt og politimesteren, der afhører hende, prøver at få hende til at forstå, at det er noget hun har drømt. Men Bernadette fastholder sine oplevelser. For at få hende til at blive hjemme i stedet for at gå til grotten, lader politimesteren hende også vide, at borgerne i Lourdes anser hende for at være skør. Men Bernadette holder fast ved sit løfte til Aquero om at komme til grotten, hvilket hun meddeler.

I en af visionerne beder Aquero Bernadette om at kysse jorden. "Som en bod for synderne", havde Aquero sagt. Senere, under en ny vision forstår Bernadette, at der kun er en eneste trist ting i verden: synden. Det at mennesker vender sig bort fra Gud og Guds kærlighed.

Bernadette fortsatte med at kysse jorden, når hun var i grotten sammen med Aquerò, og efterhånden sprang den kilde, som siden har udløst mange helbredelser/mirakler.

Den 25. marts oplever Bernadette den vision der gør, at hun af kirken bliver opfattet som "troværdig". Hun spørger Aquerò, hvem hun er, og fjerde gang Bernadette spørger, får hun svaret: "Jeg er den ubesmittede undfangelse". For ikke at glemme ordene, gentager Bernadette dem hele vejen hen til præsten, fader Peyramale. Han tror Bernadette og bliver så rørt, at han græder. Bernadette forstår ikke ordene, men forstår senere at det betød, at Jomfru Maria var blevet undfanget og født uden noget som helst ondt i sig, uden arvesynd, og derfor kaldes "den ubesmittede undfangelse".

Der er efterhånden tusindvis af mennesker. der følger Bernadette til grotten for at få indblik i hvad den lille pige oplever. Hun får den sidste vision den 16. juli 1858.

Senere bliver Bernadette novice i klostret i Nevers, ca. 700 km nordøst for Lourdes. Hun kommer aldrig tilbage til Lourdes, men lever resten af sit liv i klosteret i Nevers, hvor hun bliver ordenssøster og sygeplejerske. Efter langvarig sygdom dør hun i Nevers den 16. april 1879, kun 35 år gammel.

Den 14. juni 1925 bliver Bernadette saligkåret, og den 8. december 1933 blev hun helgenkåret på Peterspladsen i Rom af Pave Pios XI. Hendes helgennavn er Sankt Bernadette, og hendes festdag er d. 16. april.

Bernadette af Lourdes i sin glassarkofag i klosterkirken i Nevers.

Som det er sket med andre helgener, inkl. Catherine Labouré, som modtog Maria-åbenbaringerne i Paris i 1830, der førte til skabelsen af Marias Mirakuløse Medalje, er Bernadettes fysiske legeme forblevet helt intakt efter døden.

I dag er Lourdes et af de mest besøgte pilgrimssteder i den katolske verden. Stedet besøges af mange mennesker fra mange forskellige religioner. Mange bader i kilden ved grotten, og hver dag er der rosenkransbøn ved grotten, hvor statuen af Jomfru Maria er opstillet.

Bernadettes kloster i Nevers er i dag et pilgrimssted og retrætecenter.

Dette er bare et lille indtryk af Lissie Lundhs bog om Bernadette af Lourdes. Jeg kan kun anbefale at læse den for at få en større forståelse af visionerne. Og hvorfor var det denne lille fattige pige, der skulle modtage dem?

Udover omtalte bog har jeg også læst: "I Bernadettes fodspor" - budskabet fra Lourdes i lyset af den bibelske tradition. Bogen er skrevet af Lillesøster Bernadette Colette af Jesus og fås på Katolsk Forlag.

The Sanctuary of our Lady of Lourdes ved floden "Gave de Pau".

Lidt fakta om Lourdes

Lourdes er en lille by med i dag kun ca. 15.000 indbyggere, som i en højde af ca. 420 m ligger ved foden af Pyrenæerne i det sydvestlige hjørne af Frankrig, kun ca. 50 kilometer fra grænsen til Spanien. Byen ligger således i smukt landskab ved den rivende flod "Gave de Pau", og ved denne befinder den nu så berømte Massabielle grotte sig, hvor Maria åbenbarede sig for Bernadette i 1858, og hvor hun bad Bernadette grave i jorden, hvorefter en kilde med vand begyndte at løbe. Vandet anses for at være helbredende, og i dag løber det i store bade ved grotten.

Allerede i Bernadettes samtid blev Lourdes et af verdens vigtigste pilgrimssteder, og er i dag det vigtigste i forhold til spontane helbredelser og mirakler i Den Katolske Kirke. Det er en meget langstrakt og vanskelig proces af få et mirakel officielt anerkendt i Den Katolske Kirke, og indtil i dag er 70 af sådanne uforklarlige, fuldstændige helbredelser af alvorligt syge mennesker anerkendt af kirken, men mange flere har fundet sted. The Sancturay of our Lady of Lourdes har behandlet mere end 7.000 indberetninger om mirakler gennem årene.

Tilstrømningen af pilgrimme er stigende, og i dag strømmer ca. 6 millioner mennesker fra alle verdenshjørner til Lourdes, mange syge, som kommer i grupper ledsaget af hjælpere.

Byens liv er naturligvis præget af at være modtager af de millioner af pilgrimme, som kommer strømmende, og Lourdes er i dag det 2. vigtigste turistcenter i Frankrig, kun overgået af Paris.

Hver aften er der procession med levende lys, bønner og Maria-hymnen "Ave Maria de Lourdes" fra grotten til den store kirkeplads foran Basilikaen.

Efter åbningen i mit indre for Maria i Lourdes er det nok ikke nødvendigt at skrive, at jeg glæder mig meget til den kommende fordybelse, herunder også til at forbinde Assisi-gralen og Lourdes så tæt med hinanden, at de uendeligt smukke, fine, subtile vibrationer af Maria og Jesus fra Lourdes strømmer ind i Assisi-gralen og vice versa – også som en særlig hjælp til alle hyrers proces og opgave, som det er inspireret fra rådet. Jeg ved, at Rie også glæder sig.

Massabielle grotten i Lourdes.

Forberedelse til deltagelse i det indre under opgaven i Lourdes

Har du lyst til at forberede dig på at gå med i det indre, kan jeg anbefale følgende:

Maria-hymnen fra Lourdes er meget smuk. Ofte synger vi den under messer i Basilica di San Francesco. Ved at gennemlytte flere udgivelser har jeg fundet den nedenstående som en af de smukkeste versioner:

“Ave Maria di Lourdes” med Coro polifonico Antonio Foraboschi, Udine, Italien

<https://www.youtube.com/watch?v=R6J7vqp8p0E>

Der findes en smuk spillefilm fra 1943 om Bernadette, som giver et meget fint indtryk af hendes liv, dedikation, glæder, udfordringer og lidelser. Du kan se den ca. 2½ time lange film her:

Franz Werfels film “the Song of Bernadette” fra 1943 (sort/hvid – engelsk tale)

<https://www.youtube.com/watch?v=-6zAog8tRfI&t=19s>

Lissie Lundh’s bog: “Bernadette af Lourdes” fra 2016 udgivet på forlaget Eksistensen. Den kan lånes på biblioteket eller naturligvis købes.

Du kan læse meget mere om Lourdes på helligstedets hjemmeside, hvor engelsk kan vælges:
<https://www.lourdes-france.org/en/>

Der sendes tv fra Lourdes – både direkte streaming og replay:

<https://www.lourdes-france.org/en/tv-lourdes/>

Inspirationer fra rådet om Lourdes

Siden 2017 er der kommet flere inspirationer om Lourdes, som her gengives samlet:

Inspiration i november 2017, da jeg spurgte rådet om prioritering af 2018-pionergalsrejsen:

Der vises både Geneve og Lourdes. Geneve anbefales at ligge først. Vi kan opbygge et stærkere indstrømningsfokus i Geneve, som passer ind i vores overordnede tjenestefokus om at støtte FN's organer i kampen for klimaet, i kampen for at fremme bæredygtighed inden for alle områder. Der er Geneve vigtigt i det puslespil af indstrømningshjælp, der gives fra åndelig side.

Vi kan være opmærksomme på, at når vi tager til Lourdes, dannes der en triangel, der med fokuspunkter i Assisi, Geneve og Lourdes lyser et stort område af Sydeuropa op. Benet mellem Geneve og Lourdes skabes, når vi lægger en rejse til Geneve først. Det er et mere kraftfuldt indstrømningssted.

Vi vil give støtte til at realisere begge rejser i 2018. Der gives indre støtte, og vi vil søge at stimulere hjælpen og midlerne.

Inspiration d. 14. april 2018

Der vises, at et meget smukt rødt hjerte sænkes ned i Lourdes. Assisi-gralens kærlighed sænkes ned i Lourdes. Det er vældig gavnligt, og der er stor glæde hos os over, at I siger ja til at tage til Lourdes, således at det indre arbejde, som vi inspirerede omkring vigtigheden af at skabe en triangel Assisi-Geneve-Lourdes allerede manifesteres i år.

Jeg bliver ved med at se det røde hjerte, der banker i Lourdes, når vi er der og har været der. Det er meget smukt. Det vises og fornemmes, at det meget er den Jesus-kærlighed, som kan nære mennesker, der kommer med deres længsel, hjertets smerte, hjertets ensomhed.

Det er mange millioner, der kommer hvert år til Lourdes. De kan næres, vækkes dybere også i forbindelse med svære personlige lidelser og sygdom, når Assisi-gralen kommer til at vibrere langt mere intenst i Lourdes.

Kæreste venner, det er virkelig gavnligt, at I tager til Lourdes.

Er der andre steder ved Lourdes eller på vejen fra Toulouse, som vi anbefales at arbejde i?

Det vises, at vi trækker spor fra Toulouse – endnu et sted i Frankrig, som bliver en slags fokuspunkt, idet Assisi-gralen, som vi altid bærer i os, går ned i Toulouse, når vi lander der, og så trækker vi Assisi-gralen til Lourdes, hvor vi kan se frem til et meget dybt indre samarbejde.

Som du har opdaget, Bente, vil det være rigtigt gavnligt, at I tager til Pyrenæernes Nationalpark og den berømte kurby Cauterets. Der står en stor deva over Nationalparken

– Pyrenæernes Deva – og til sommer arbejder I i Grindelwald under Alpernes deva. Der skabes en tættere forbindelse mellem disse store guddommelige væsener på disse to rejser. Det er rigtigt, rigtigt gavnlig.

Jeg vises meget glæde i det indre råd, og jeg ser en tur, der vil være meget hjerterørende for os. Det er en tur under Marias bevågenhed og nærvær og også en tur under Jesus som Kærlighedens Herre – en tur, hvor Lourdes bliver guddommens bankende, favnende hjerte.

Vi vil være med jer alle i hyrdegruppen under rejsen til Lourdes. Vær velkommen kære venner.

Varigheden. Vi har umiddelbart tænkt på 7 dage, men kan vi klare den på mindre tid?

Det vises som, at 7 dage vil være optimalt, fordi vi kan hvile mere. Der er ikke så mange steder, vi skal besøge og arbejde i, som vi f.eks. måtte det i Paris. Det var et ganske travlt program. I kan hvile mere, kære Bente og Rie, så det vil være gavnligt for jer, jeres kræfter og jeres helbred at tage af sted i 7 dage og opleve den dybere forbindelse til Maria, opleve den healing, der også vil være en væsentlig del af denne opgave.

Inspiration d. 27. august 2018

D. 25. august var jeg sammen med gode danske venner i Assisi. Manden var for 30 år siden pilgrim i Lourdes, og han fortalte om sine smukke indtryk. Selvom vi ikke talte ret længe om dette emne, var det åbenbart en åbning for mig, idet jeg den følgende nat havde en længere, meget smuk og kraftfuld drøm om, at jeg var i Lourdes. Jeg oplever den som en åbning for Lourdes i mit indre.

Ja, kære Bente, der blev åbnet et hjertebånd – et meget smukt og dybt hjertebånd mellem dit væsen og hjertecenter og Maria og Jesus i Lourdes.

Det var et meget vigtigt og gavnligt skridt som en forberedelse til, at du og Rie med hyrdegruppen i det indre drager til Lourdes i oktober. Du mærkede også i dag, hvordan Lourdes vibrerer i dig, og du tankemæssigt og vibrationsmæssigt trækkes til Lourdes.

Det er rigtigt, rigtigt gavnligt, at vi rejser til Lourdes om små to måneder og dermed starter et nyt kapitel i hyrdegruppen, nemlig at Lourdes flyder til Assisi-gralen, til hyrdegruppens gral i en dybde, der gør, at det er muligt for jer, kære hårdtarbejdende venner, at være i en langt bedre balance mellem det krævende indre arbejde og så samtidigt en dyb indkobling i Maria og Jesus.

Kæreste venner, det vil være gavnligt for jer og en gave til jer, at I tager på en fællesrejse til Lourdes. Og kære Bente, det er en hovedanbefaling fra vor side, at næste års fællesrejse går til Lourdes – at I tager til Lourdes i en større gruppe, og den kan blive ganske stor, for mange mærker kaldet om at tage til Lourdes.

Det vil være en åbning for jer til at blive absorberet endnu dybere ind i Maria og også ind i jeres elskede Jesus, der sammen med Frans står som en form for hovedkoordinater i det indre råd i jeres opgave sammen med os i det indre.

Der flyder en uendeligt smuk og intens velsignelse til os fra Jesus og fra Maria, når Lourdes åbnes i det indre for os, og en sådan åbning sker naturligvis endnu dybere, når I opholder jer i Lourdes.

Der vil være stor indre støtte til, at 2019-rejsen går til Lourdes. Vær så hjerteligt velkomne, kære venner i det indre.

Endelig havde vi vedhæftet et program for opgaven, som var i samklang med prioriteringerne i det indre råd, men det er jo mindre interessant i dette Assisi Mission Nyt efter at rejsen er overstået.

REJSEN I TIDEN 23. OKTOBER TIL 30. OKTOBER

2018 er jubilæumsår, da det er 160 år siden, at Maria åbenbarede sig for Bernadette.
Foto fra indgangen til det store Maria-helligsted d. 24. oktober 2018.

Desværre måtte Rie ugen inden afrejse melde afbud på grund af sygdom. Jeg tog alene af sted, som jeg ofte har gjort det på tidligere pionerrejser, bl.a. til Polen, Malta og USA:

Tirsdag 23. oktober – rejsedag og ankomst Lourdes

Rejsedagen blev præget af ganske mange udfordringer, som jeg her deler, fordi det efter første nat i Lourdes viste sig, at det var en del af den overordnede opgave om et arbejde ind i tunge, kollektive bevidsthedslag.

Efter en rolig, men naturligvis ikke så lang nattesøvn vågnede jeg op tidligt tirsdag morgen i Slagelse og opdagede, at i løbet af natten havde vejret skiftet til kraftig regn og blæst. Nok omkring 15 gange har jeg kørt i bil fra Slagelse til Kastrup lufthavn på samme tidspunkt om morgenen, som jeg denne morgen med fortrøstning drog østpå, og altid havde turen varet 1 time. Nok på grund af vejret, var vejene denne tirsdag morgen fyldt med tidlig morgentrafik mod København, og fra Køge sneglede vi os af sted i lange køer. Derfor blev jeg næsten en time forsinket, men med god tid til flyafgang var der ingen grund til alvorlig bekymring undervejs, og jeg tænkte da også på, at sportrækningen, som vi har været på mange gange, nu skete på dybere måde.

Da Lufthansa-flyet mod Frankfurt var 15 min. forsinket, nåede jeg som sædvanligt at købe det gode danske rugbrød fra Lagkagehuset, som jeg altid medbringer på mine rejser, og også at sidde fredfyldt og spise morgenmad i gaten, mens jeg med en stor indre ro og hjertets stille glæde forberedte mig på at møde "Maria de Lourdes", som hun kaldes på fransk.

Jeg tog af sted fra Kastrup i silende regn og stærk blæst, men da vi kort efter take-off nåede op over det tunge skydække, skinnede solen jo som altid mod den smukke Maria-blå himmel, og jeg følte mig som en engel, der virkede på de smukke kridhvide skyformationer i 10 km højde over Moder Jord. Denne flyvning mod Frankfurt har vi i hyrdegruppen foretaget adskillige gange, og således var sportrækningen så overkommelig, at jeg som denne engel nød flyveturen.

Da flyet ca. 800 km længere mod syd begyndte sin nedstigning, opdagede jeg, at over Frankfurt var der godt nok stadigvæk et gråt skydække, men ingen regn. Vi var som nævnt forsinkede fra København, og da vi landede i Frankfurt, var boarding til flyet mod Toulouse allerede begyndt. Da der dog heldigvis ikke var langt at gå i den ellers kæmpestore lufthavn, nåede jeg således lige akkurat – som en af de sidste før gaten lukkede – at stige på flyet mod Toulouse, som i øvrigt - efter at vi alle var kommet om bord - holdt stille i en halv times tid, før det sneglede sig ud til en startbane.

Jeg havde en opmuntrende oplevelse, da jeg havde passeret gaten i Frankfurt. I denne lufthavn køres vi i bus ud til flyet mod Toulouse, og jeg opdagede, at jeg steg på denne store bus helt alene. Alle de tidligere boardede passagerer var allerede kørt ud. Jeg sagde til den unge buschauffør, at jeg følte mig som en dronning med egen transport til flyet, efter at alle andre er kommet om bord. Som en VIP-customer. Han grinede og sagde, at det var jeg, men at vil lige skulle se, om et par andre forsinkede kunne nå at komme med. Det gjorde de – heldigt for dem - og da vi nåede ud til flyet sagde jeg, at jeg så alligevel ikke havde været eneste VIP-customer. Han svarede smilende: "Oh yes, You are **my** VIP-customer"

Flyvning over Alperne d. 23. oktober.

Er det mon indstrømning til Alpelandet og måske til sportrækning, der anes til højre i fotoet 😊

Det er første gang, at jeg rejser de nok ca. 800 km sydvestpå fra Frankfurt til Toulouse i det sydvestlige hjørne af Frankrig, og denne etape af sportrækningen med Assisi-gralen blev da også mere krævende under en dog meget smuk flyvetur, fordi længere mod syd forsvandt skyerne og det overdådige alpelandskab lå så smukt udbredt under os. Det skyfrie vejr fortsatte på den fortsatte flyvning mod sydvest, og det var smukt at få øje på Toulouse med Pyrenæernes stolte konturer i horisonten.

En del af opgaven for denne rejse ifølge rådet er at nedfælde et ankerpunkt for Assisi-gralen i Toulouse og at trække gralen i sportrækning med til Lourdes. Jeg har sat mig lidt ind i Toulouse:

Toulouse med godt 500.000 indbyggere i centrum og 1,5 mill. i omegnskommuner er hovedstad i Haute-Garonne og Occitanie regionen i det sydvestlige Frankrig og landets 4. største by. Byen kaldes "La Ville Rosse", eller "the Pink City" på grund af byens unikke arkitektur med byggesten af rød terracotta.

Byen er centrum for den europæiske rumfarts- og luftfartsindustri og er bl.a. hovedkvarter for Airbus, som alle flypassagerer jo kender, samt de mange tilknyttede service-funktioner. Byens også i dag berømte universitet grundlagt i 1229 er et af de ældste i Europa og har i vor tid flere end 105.000 studerende. Ifølge målinger er Toulouse den mest dynamiske franske by. Og ja, så må det være rigtigt gavnligt med nedfældning af Assisi-gralen i en by, der synes at være præget af meget høje mentale kapaciteter, som jo er en del af Frankrigs strålekombination (3. og 5. stråle) og opgave.

Hele flyvningen til Toulouse foregik som nævnt i solskin med flot udsigt til jorden, også da vi begyndte nedstigningen, og da vi landede i Toulouse opdagede jeg, at det var varmt sommervejr. Jeg nåede altså til planlagt tid frem til Toulouse, og i højt humør gik det hurtigt med at komme frem til bagagebåndet, hvor jeg dog blev noget slukøret, da kufferterne trillede ind. Jeg nåede frem i fin stil, men "Broder Kuffert" var stadigvæk i Frankfurt! Med forsinkelsen fra København havde der simpelthen været for kort tid til omladning af min kuffert.

Ved samtale med den meget venlige Lufthansa-bagage-medarbejder fandt jeg ud af, at kufferten var planlagt til at ankomme med næste fly fra Frankfurt, ca. kl. 18.30, altså godt 4 timer senere. Jeg måtte tage en beslutning om enten straks at køre mod Lourdes, på et tidspunkt hvor jeg var mest frisk, men i givet fald måtte jeg bruge tid og kræfter på at købe

det mest nødvendige, som var i kufferten, og senere rejse krav overfor Lufthansa og forsikringselskab, og hvornår ville kufferten i det hele tage nå frem til Lourdes, eller vente på at få al bagage med mig til Lourdes, og dermed vågne op til første fulde dag med tøj, toiletsager, højttaler til tjeneste etc., klar til at begynde dagens program under forstyrrelser.

Min beslutning blev taget, da jeg oplevede denne dags største udfordring. Jeg fik bøvl med biludleveringsfirmaet (Interrent), som er partner til det firma (EasyTerra), hvor jeg havde lejet bilen til en meget fin pris med fuld kaskoforsikring. Interrent nægtede at give mig en bil med fuld forsikring, selvom det tydeligt var skrevet i voucheren fra EasyTerra, men forlangte euro 148 mere. Heller ikke næsten en times telefonsamtale mellem mig, EasyTerra og Interrent, inkl. diverse chefer, nyttede noget, og da jeg ikke turde at køre af sted i en bil uden forsikring for skader, betalte jeg til sidst de ekstra euro 148, samtidigt med, at jeg reklamerede dette til EasyTerra, som i denne time havde forsøgt også med fremsendelse af en ny voucher at overbevise deres samarbejdspartner i Toulouse om, at jeg havde en lejekontrakt med dem på fuld kaskoforsikring,

I den resterende tid frem til næste Lufthansa fly fra Frankfurt slappede jeg af i lufthavnsrestauranten med en virkeligt lækker og nærende vegetarisk lasagneret, og samtidigt nød jeg udsigten over den solbeskinnede lufthavn, hvor jeg kunne følge fly lette og lande, mens jeg tænkte på, at næsten 5 timer i Toulouse lufthavnen jo var godt for noget, nemlig nedfældningen af ankerpunktet for Assisi-gralen.

Broder Kuffert var heldigvis med næste fly, og kl. 19.00 startede bilturen på de ca. 180 km med sportrækning for Assisi-gralen. Det var nu blevet mørkt, men en fordel var det, at selvom der var en del trafik omkring Toulouse, gik det fint med at komme fri af byen, og så gik det bare sydvest på i mørket med kun meget sparsom trafik. På den første del af turen tænkte jeg på, at nu var jeg i Macrons Frankrig, og da han som bekendt har store udfordringer i sin opgave p.t., sendte jeg en bøn af sted til ham og hans gruppe. Dette sydvestlige område af Frankrig har jeg ikke tidligere været i, men kunne i mørket skimte, at det var landbrugsland med spredte mindre byer, og flere afkørsler med skilte, der viste, at her er vi i gammelt kristent kulturland med borge, grotter, kirker, øvrige helligsteder, etc.

Ca. 70 km før Lourdes kørte jeg ind i For-Pyrenæerne. Den rigtigt gode motorvej, som jeg havde kørt ad siden Toulouse, begyndte at sno sig op og ned, og jeg mærkede, at jeg kørte ind under den store landskabsdevas vibrationer. Ca. 20 km før Lourdes, hvor bjerglandet blev endnu mere kuperet, mærkede jeg, at jeg kørte ind i Maria-vibrationerne fra helligstedet, som blev mere intense jo længere frem jeg kom. Den sidste halve times tid kørte jeg i den store indre og ydre skønhed med en næsten fuld måne, der oplyste og fulgte mig hele vejen til hotellet, hvortil jeg ankom ca. kl. 22.30.

Jeg blev mødt af et smukt syn. Aftenens Maria-procession i grotten var åbenbart lige færdig, og nu var pilgrimme stadigvæk bærende på tændte lys på vej hjem.

En venlig natportier hjalp med en hurtig indcheckning, og med glæde fik jeg taget lejligheden i øjesyn. Det var lige den kategori, jeg havde booket, men som en ekstra gave havde jeg i det fuldbokede hotel fået en større lejlighed med en meget stor altan. Jeg fik pakket det mest nødvendige ud, slappet lidt af under den store intense åndelige

bevågenhed, før jeg belavede mig på at gå i seng. Forinden jeg gik i seng ved midnatstid sendte jeg lige en hilsen til min søn og en medhyrde i Danmark, en meget kær hjerteveninde, som begge vidste, at jeg var forsinket i ankomst til Lourdes. Jeg smilede, da jeg næste morgen fik medhyrdens hilsen, om at hendes onsdag havde været med store, uventede udfordringer, og at hun, da hun modtog min hilsen, netop lå i sin seng og bad for, at jeg kom sikkert frem til Lourdes. På denne måde ligner vore dage og ydre/indre oplevelser ofte hinandens i det tætte hjerte-søsterskab.

*Hotel Odalys Lorda i Lourdes lige ved floden Gave, og med kun ca. 800 m til Maria-helligstedet.
Her har jeg min hyggelige lejlighed.*

Onsdag 24. oktober – Bernadette og the Sanctuary of Our Lady of Lourdes

I nattesøvnen den første nat i Lourdes følte jeg, at jeg lå i Marias arme under en smuk og meget dyb og fredfyldt søvn. Jeg sov næsten 8 timer, men vågnede op med meget stærk hjertesmerter og aktivitet i solar plexus. Det indre arbejde var gået i gang, og jeg blev bevidst om, at den foregående rejsedags strabadser med friktion i det ydre samt nattens dybe overgivelse var en del af opgaven med absorbering ind i tunge menneskelige bevidsthedslag, for at planen om de løft og forvandlinger, der fra de indre venners side stimuleres, kan foldes ud i Lourdes.

Det var en smuk morgen under solens opstigning over bjergene, som jeg nød at betragte fra den store altan til lejligheden. Jeg kunne se, at dette område af Lourdes, ca. 500 m over havet, lå på hver side af flodlejet tæt omkranset af Midt-Pyrenæerne runde, feminine toppe.

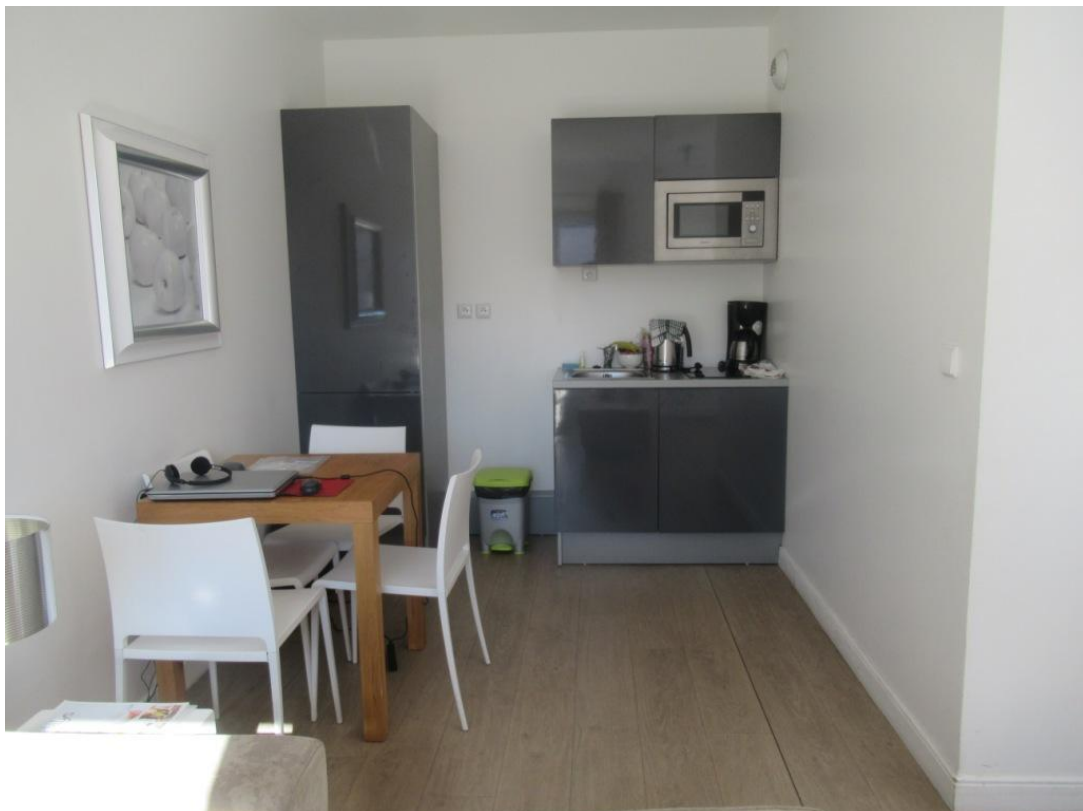
Bjerget mod øst.

*Der er lift til en skistation på toppen og i øvrigt også et stort Kristus-kors 😊
Foto taget fra min altan om aftenen d. 24. oktober, hvor bjergtoppen er oplyst.*

Bjerget vest for hotellet. Foto taget om formiddagen d. 24. oktober.

Jeg hyggede mig med udpakning og at gøre lejligheden mere personlig og meget hyggelig, også med et Maria-alter på bordet, hvor jeg sidder til tjeneste. Her kommer fotos:

Køkken og computerarbejdsafdeling.

Solbeskinnet dejlig seng med god madras lige ved udgangen til altanen.

Solbeskinnet sofaafdeling. Her sidder jeg i tjeneste.

Alteret med en statue af Maria fra Lourdes, som hun åbenbarede sig for Bernadette - klædt i hvidt med et blå skærf om livet, hænderne med rosenkransen samlet i bøn. De 5 glasflasker med et smukt billede af Maria fra Lourdes har jeg fyldt op med vand fra den hellige kilde i grotten.

De skal med hjem som gaver til Padre Silvestro og mine søstre i Assisi, som aldrig har været i Lourdes (men alle tre i Fatima). Også hjerteveninden og jeg selv skal have en.

Jeg kunne jo betænke mange, men 5 flasker med vand vejer allerede meget i kufferten.

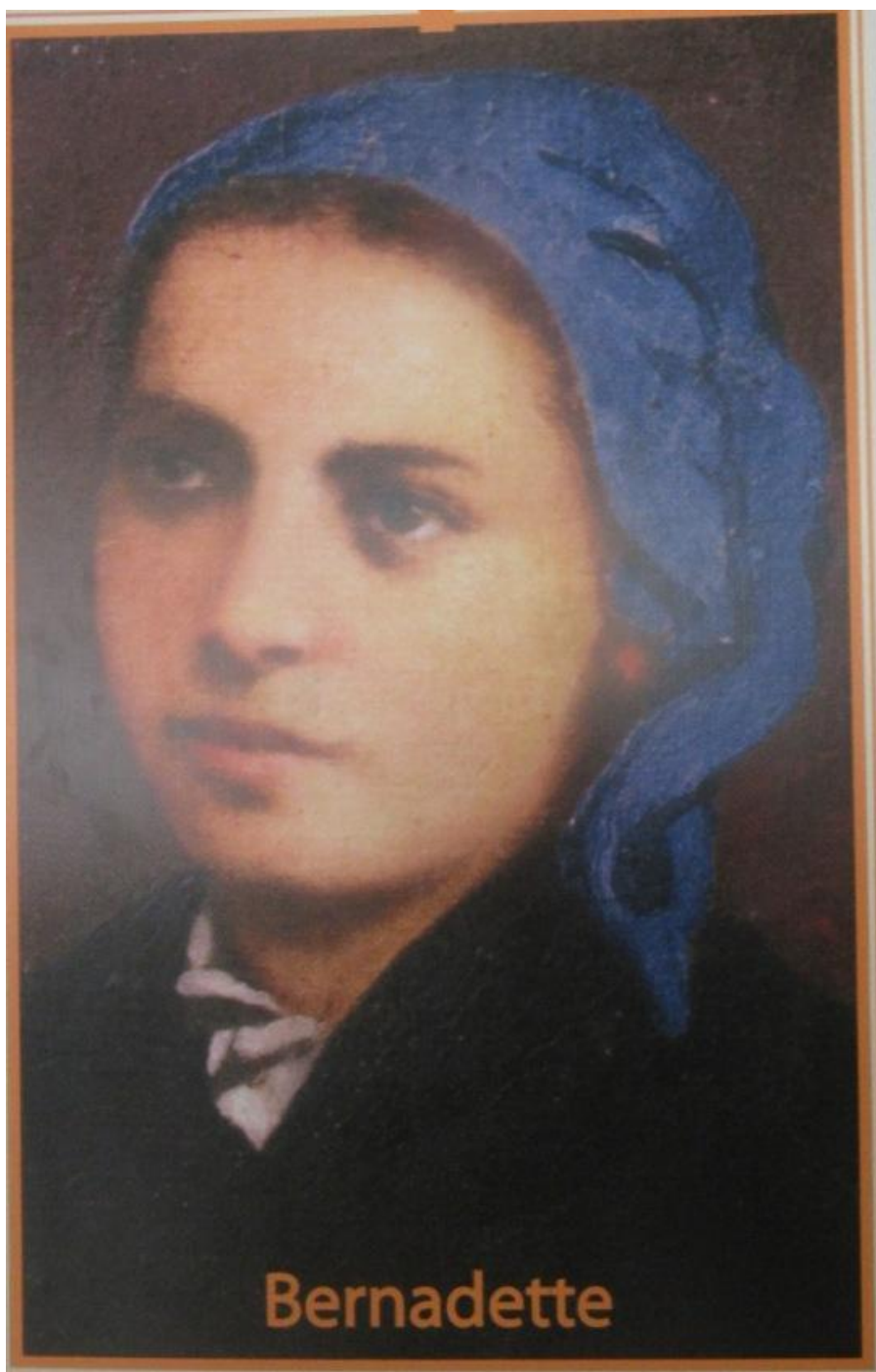
Tjeneste med opbygning af gruppegral og nedfældning af Assisi-gralen med åbning for Jesus og Maria i Lourdes

Efter morgenmad på hotellet forberedte jeg mig på første tjeneste i Lourdes. Et kvarter inden tjenesten startede en intens åndelig bevågenhed, og jeg blev trukket ind i tunge bevidsthedslag. "Ok", bekræftede jeg, "nu skulle vi arbejde ind i tyngden og hjertesmerthen, som jeg var vågnet op med".

Jeg startede med en lille samtale med Frans, Jesus og Maria og påkaldte herefter Kristi beskyttelse. Den næste halve time havde jeg et fokus på nedfældning af Assisi-gralen under samme intense åndelige bevågenhed. Assisi-gralens ild blev nedfældet intenst gennem mine legemer og hjertecentret samtidigt med Assisis medfølelse kærlighed, især Frans' og Jesus strømme, flød ind i den gral, der var under opbygning her i lejligheden i Lourdes.

Da jeg gik over til et fokus på Maria, fik jeg en bevægende indre kontakt til Bernadette, som jeg oplevede i sin store sjælbevidsthed i de indre riger fortsat har fokus på Lourdes. Under

de sidste musikstykker påkaldte og åbnede jeg mig for først Maria som Verdensmoderen og herefter Maria som den store Healingens Moder, som hun har sat sit "aftryk" i Lourdes.

Bernadette af Lourdes.

Foto fra hendes føde- og barndomshjem indtil 10 års alderen, taget d. 24. oktober.

Om Bernadette

Jeg var overrasket over, at jeg i denne første meditation fik en indre oplevelse af kontakt til Bernadette, og efterfølgende reflekterede jeg lidt over det. Mine forståelser er: Siden Kristusimpulsen blev nedsænket fra de guddommelige riger med fødslen af Jesus og hans efterfølgende virke er der med en opgave indenfor denne store guddommelige impuls inkarneret og gør det stadigvæk i dag mange, mange tusinder af indviede, og mange af disse

inkarnerede/inkarnerer fortsat med en opgave indenfor den kristne kirke, som tog form efter Jesus i en hovedopgave med at holde kirkens indre liv og indstrømningen i live. Frans og Klara er jo oplagte eksempler på disse højere indviende, der sammen med de mange, mange andre er gået i inkarnation til alle tider, og mange i tider, hvor der har været særligt behov for det i en believelse og styrkelse af den åndelige impuls, der bredte sig ud som hovedimpulsen i hele den vestlige verden.

Jeg anser Bernadette i hendes inkarnation i 1800-tallet i Lourdes som en trænet 2. indviet, som masser af andre kristne mystikere har været/er det. Hun gik i inkarnation i det sydvestlige Frankrig, mens hendes "søster i Maria" Catherine Labouré (Maria-åbenbaringerne, der skabte Marias Mirakuløse Medalje) 38 år tidligere gik i inkarnation 800 km mere nordligt i Frankrig. De gik på de indre planer med kun 3 års mellemrum, Catherine i 1876 og Bernadette i 1879, og i en 10-års periode virkede de på nonneklostre (Paris og Nevers) med kun godt 200 km afstand.

Bernadettes levende indre gudskontakt tyder på 2. indvielse. Det samme gør hendes villighed til at være Kristi medforløser i en absorbering ind i kollektiv smerte. Hun overgav sin egen betydelige indre og ydre lidelse, som åbnede hende for den kollektive smerte, til the Sacrificial Fire. Ligeledes peger det mod trænet discipelskab, at hun evnede under fordømmelse og modstand fra snart sagt alle omkring sig at stå dedikeret og tro omkring sine indre erfaringer og dermed i vedholdenhed og troskab mod den opgave, som Maria gav sin unge discipel gennem sine åbenbaringer.

Derfor kan det meget vel være, at Bernadette er i en opgave på de indre planer, hvor hun i strømmen fra Jesus og Maria kan inspirere alle dem, der kalder på hende og åbner sig.

Til at påkalde Bernadette havde jeg inden rejsen downloaded fra Youtube en smuk hymne, "Song of Bernadette/O Sanctissima" sunget af the Daughters of Saint Paul. Jeg oplever at denne hymne var med til at åbne for Bernadette i onsdagens første meditation. Hymnen er på Youtube med klip fra Franz Werfels smukke film "the Song of Bernadette". Du kan høre hymnen og se klippene fra filmen her:

<https://www.youtube.com/watch?v=kFDKD6FVTY8>

Leonard Cohen var åbenbart også optaget af Bernadette. Sammen med et par andre har han digtet en sang om den unge pige, som smukt udtrykker hendes virke og opgave, og som vi kan fortsætte i hendes fodspor:

*There was a child named Bernadette
I heard the story long ago
She saw the queen of heaven once
And kept the vision in her soul
No one believed what she had seen
No one believed what she heard
But there were sorrows to be healed
And mercy, mercy in this world
So many hearts I find, broke like yours and mine
Torn by what we have done and can't undo*

*I just want to hold you, won't you let me hold you
Like Bernadette would do*

*We've been around, we fall, we fly
We mostly fall, we mostly run
And every now and then we try
To mend the damage that we've done
Tonight, tonight I just can't rest
I've got this joy in my breast
To Think that I did not forget that child
That song of Bernadette*

*So many hearts I find, broke like yours and mine
Torn by what we've done and can't undo
I just want to hold you, won't you let me hold you
Like Bernadette would do*

*The Basilica of the Immaculate Conception - 3 kirker oven på hinanden –
set fra den store plads foran basilikaen.
Sådan åbenbarede helligstedet sig for mig d. 24. oktober.
Gennem buerne til højre kommer man frem til grotten og badene.
Og i øvrigt til floden, der løber langs helligstedet og adskiller det fra parken.*

Efter tjenesten startede jeg i langsomt tempo - bevidst om sportrækning - min vandring fra hotellet til "the Sanctuary of Our Lady of Lourdes" – ca. 800 m. Det var en smuk vandring i sol og varme langs floden Gave, som på begge sider i dette område af Lourdes er omkranset af hoteller til de mange pilgrimme, samt en sidegade fyldt med souvenir-butikker, restauranter, etc. Selvom jeg efterhånden har set på mange billeder fra helligstedet, var det uendeligt smukt og bevægende første gang at stå foran det kæmpestore kirkekompleks, som jeg fotograferede og stod lidt og betragtede, førend jeg meget stille vandrede under den højre bue til første fordybelse, nemlig grotten og området omkring floden, hvor jeg tilbragte de næste godt 2 timer.

*Her startede det hele: Massabielle grotten i Lourdes.
Fotoet er fra 25. oktober, hvor jeg var på genforfyldelse.*

Det første, der slog mig, var den stilhed og ærbødighed alle nærmere sig grotten i. Det var ikke, som i Basilica di San Francesco, nødvendigt, at en vagt i mikrofon sagde: "Silenzio."

Jeg satte mig i indre arbejde den næste halve times tid på bænke foran grotten, hvor der allerede sad og knælede i bøn nok omkring 100 mennesker fra alle dele af verden, kunne jeg se. I mit bevidste indre samarbejde foran grotten, som var ganske krævende nedfældning af Assisi-gralen, betragtede jeg også de mange, der i denne halve times tid langsomt i stille bøn vandrede rundt i grotten med hænderne på grottens mure og et bønns-ophold ved grottens inderste, helligste sted, nemlig stedet hvor kilden, som Bernadette på Marias bud gravede

ud, som et mirakel springer ud af klippevæggen og løber som det livgivende og healende vand.

*Den hellige kilde i Massabielle grotten skærmet af en glasvæg.
Som det ses, kan man til vagterne aflevere blomster, bønner og hilsner til Maria,
som vagterne smukt lægger omkring kilden.*

Efter den halve times indre arbejde stillede jeg mig op i den lige på dette tidspunkt relativt lille kø for at gå ind i grotten. Igen var jeg benøvet over den store stilhed, alle var i. Vi udvekslede smil, men ingen ord. Jeg vandrede meget langsomt rundt i grotten med hænderne på grottens mure, der nogle steder er våde af det hellige vand og stod også i bøn og bevidst indre samarbejde foran kilden, hvor det vibrerer allermost intenst. Meget, meget smukt.

Herefter begyndte jeg min vandring i bevidst nedfældning langs den smukke klippemur, hvor vi inviteres til at tappe vand fra den hellige kilde. Der er nok 20 tappesteder, og op af rygsækken "sprang" min vandflaske, blev tømt og genfyldt med helligt vand. Det smager pragtfuldt.

Jeg fortsatte i stille vandring langs de bade, der arkitektonisk er meget smukt indrettede under hvælvede træbjælker med sten fra det hellige bjerg, som skiller området, hvor mennesker venter på et healende bad og os, der vandrer forbi.

Der er 6 baderum, hvor nonner/munke hjælper med badet, 3 til mænd og 3 til kvinder, og desforuden et til børn. Der er bærer og andre hjælpemuligheder til handicappede og syge, samt smukke hjemmestrikkede tæpper til efter badet.

Juli og august er højsæson i Lourdes, mens det nu i oktober er lavsæson, hvor i øvrigt også mange hoteller er lukkede. Jeg var derfor overrasket over at se, at nok 200 mennesker af alle nationaliteter tålmodigt og i stilhed sad i kø på bænke for at komme i et healende bad. Stilheden blev kun brudt, når en nonne med en uendeligt smuk stemme bad for i rosenkransbønnen, som de ventede stemte i på hvert deres tungemål.

*De hellige bade med nok i alt 200 i kø d. 24. oktober.
Jeg tænkte på, om alle mon kom ind denne onsdag.*

Herefter vandrede jeg over Gave til den store park på den anden side af floden. Da jeg kom over broen tænkte jeg på, at her vogtede Bernadette får og samlede brænde.

I det pragtfulde, og nu meget varme vejr, vandrede jeg rundt i parken. Det første, jeg mødte i parken, var en meget smuk udendørs kirke og en korsfæstelsesvej med de 14 trin udført i smukke hvide sten. Her kan alle, ikke mindst syge og svækkede, forbinde sig med den dybere mystik i lidelsen og opstandelsen, og få en dybere indre forståelse af meningen og gaven, da Jesus sagde: *"Tag dit kors op, og kom så og følg mig, for min byrde er let"*. Jesus bærer sammen med os, og på et tidspunkt på vor lange udviklingsvej mod Kristusbevidsthed er vi medforløbere i det store guddommelige arbejde med at løfte alle vore brødre og søstre og naturens riger ind i opstandelsen, således at jorden bliver en hellig planet. Og så forstår vi på dybere måde den højere mening med lidelsen.

Korsfæstelsesvejen i parken, d. 24. oktober.

I parken er der også 7 sådanne andagtssteder, hvor vi inviteres til at tænde et lys. Jeg tændte et lys i en bøn til Maria om hendes hjælp til alle hendes børn på jord, inkl. mine egne allerkæreste.

Efter en times tid i parken – jeg havde slet ikke nået at se eller fordybe mig ved alt - vandrede jeg igen over floden, passerede grotten, hvor der var ved at blive gjort klar til eftermiddagens andagt med rosenkransbønner. Bænkene foran grotten var helt fyldte, og det glædede mig at se, at rosenkransbønnen skulle forestås af en ”bror i hjertet”, en franciskanermunk af Cappuciner ordenen (Padre Pio).

Den underste kirke i det store Maria-kirkekompleks.

I det store Maria-kirkekompleks med de 3 kirker oven på hinanden, fordybede jeg mig en kort stund i den underste, idet jeg ønskede at tilbringe resten af eftermiddagen i en vandring i Bernadettes fodspor, og fordi jeg ikke havde fået madpakke med mig, således at jeg måtte på restaurant for at nære ”Broder Æsel”.

Jeg vandrede ad den lange allé, der fører op til kirken, og dermed ud af helligstedet, og ad snørklede gader kom jeg først til det hus med mølle, hvor Bernadette blev født og boede de første 10 år af sit liv. En gammel, smilende nonne bød hjerteligt velkommen på fransk, da jeg gik ind og fordybede mig lidt mere i Bernadettes og hendes families historie og så de få, små rum til en familie med 2 voksne og i alt 7 børn, som kom i det antal og den rækkefølge, som Gud velsignede dem, samt underetagen med møllen, som skabte familiens meget lille indtægt. Det var rørende at læse om, at mor og far havde giftet sig af kærlighed, som var det bærende for den fattige familie.

Bernadettes fødehjem er indrettet som et smukt museum. Foto taget d. 24. oktober.

Jeg kom også forbi det hus, Kachotten, hvor familien boede, da Bernadette som 14-årig modtog visionerne og budskabet fra Maria, men nu "larmede" min søster mave ganske meget, så jeg besluttede at besøge dette hus en senere dag sammen med også det 3. hus, hvor familien boede i tiden efter fødestedet og før Kachotten.

Jeg vandrede derfor videre ind i det mindre pilgrimsprægede Lourdes for at finde et spisested, men da klokken nu var hen mod 15.00 syntes alle restauranter at være lukkede. Jeg fandt dog en, der stadig var åben, og her spiste jeg en sen frokost, en pragtfuld meget vellavet varm ret, mens jeg glad og velfornøjet lyttede til de franskmænd, som på borde omkring mig var i ivrig samtale. Jeg kom også i samtale med restaurant-mutter, der fortalte mig, hvor det nærmeste supermarked i det centrale Lourdes lå – heldigvis kun ca. 5 min. yderligere vandring, for benene var begyndt at være lidt tunge. Jeg vandrede til det velassorterede supermarked, fik købt lidt madvarer, således at jeg kan smøre madpakker og også spise her i lejligheden, og kl. 16.30 tog jeg med taxi tilbage til hotellet.

Aftenen tilbragte jeg i afslapning og arbejde med de mange fotos, i alt ca. 80, som jeg tog denne første hele dag i Lourdes, før jeg kl. 22 lå i min seng, lidt spændt på, om også denne 2. nat i Lourdes, som første nat, ville betyde et indre arbejde ind i tyngde.

Udsigt fra den øverste basilika over parken, floden samt på venstre side af floden først grotten (bænkene) dernæst muren med aftapningssteder for det hellige vand samt badene. Foto taget d. 25. oktober.

Torsdag 25. oktober - the Sanctuary of Our Lady of Lourdes

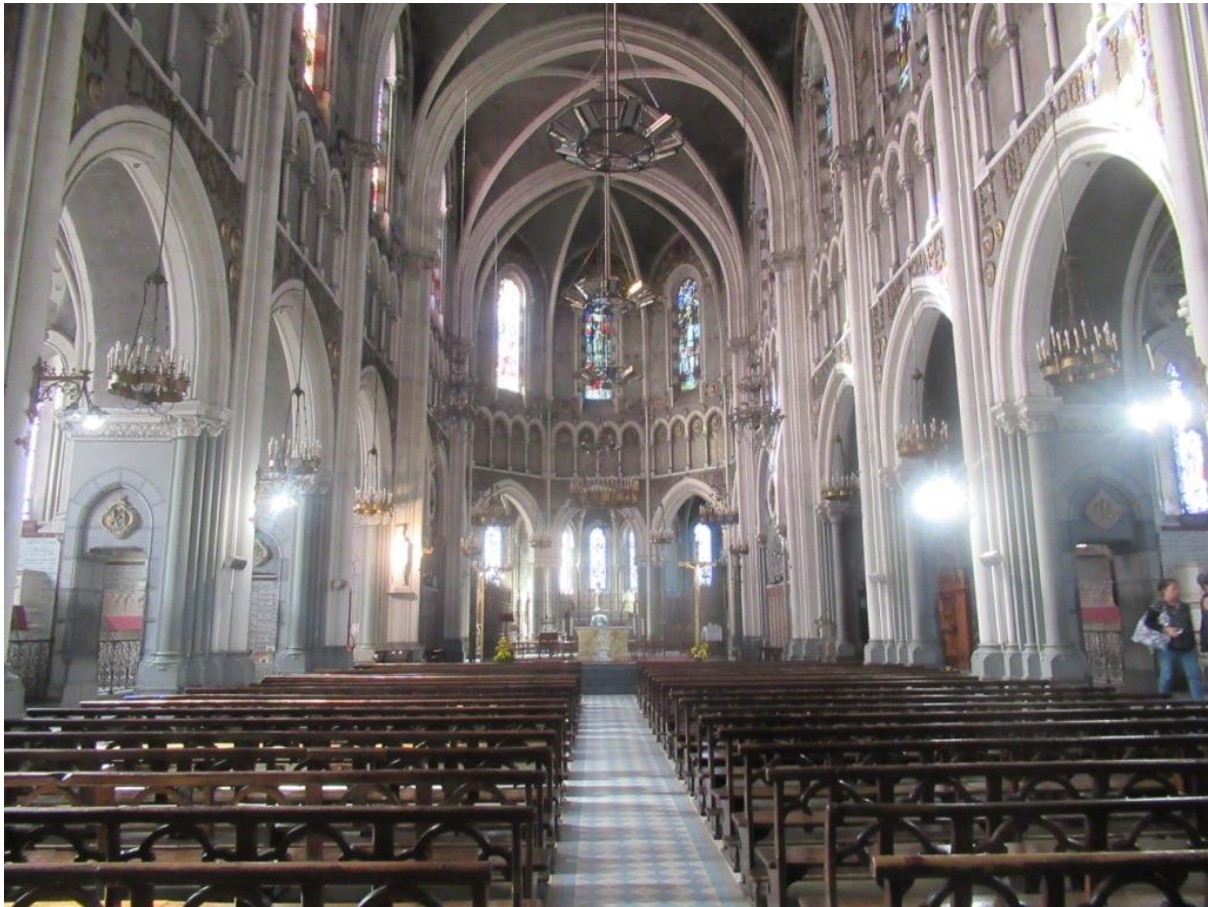
Men natten bød ikke på et krævende indre arbejde. Jeg sov fredfyldt og roligt i hele 8 timer. Tidligt morgen havde jeg en drøm om Asger. Det er ellers sjældent, og gerne når jeg får et budskab om, at han er med mig i en opgave.

Glad og ganske frisk stod jeg op til endnu en meget flot morgen med sol og mere og mere varme i løbet af dagen. Efter morgenmad satte jeg mig her i lejligheden til

Tjeneste for Assisi-gralen og Jesus og Maria i Lourdes

Jeg mærkede straks, at gruppegralen syntes at være opbygget og vibrerede stabilt, men valgte alligevel at starte med at påkalde Kristi beskyttelse af opgaven i Lourdes, af mig og af hyrdegruppen.

Efter at have kaldt på Frans og Jesus havde jeg under den første halve times musik fokus på en nedfældning af Assisi-gralen, som meget smukt flød nærmest uhindret ind i gruppegralen, især oplevede jeg, at sammen med Assisi-gralens ild flød også de favnende Jesus-strømme. Herefter gik jeg som i gårdagens tjeneste over til at kalde på Bernadette med et fokus først på Maria som Verdensmoderen og dernæst på Maria de Lourdes. Under de smukke Maria-musikstykker fornemmede jeg, hvordan Assisi-gralen og Lourdes smeltede sammen i en smuk symfoni af guddommelig kærlighed.

Den øverste kirke, the Basilica of the Immaculate Conception.

Efter tjenesten vandrede jeg igen mod Maria-helligstedet i det smukke vejr med tindrende sol, således at jakken måtte af lige i solen.

Jeg vandrede lidt rundt og fordybede mig i altrene omkring den store basilika (der er et smukt for Frans, Klara og efterfølgende brødre til Frans, ligesom Frans også er at finde i basilikaen 😊), hvorefter jeg gik ind i både den mellemste samt den øverste kirke. I denne var der især et indre kald om nedfældning, og jeg sad således ved hovedalteret i en halv times tid.

Efter arbejdet i kirkerne gik jeg igen mod grotten og meditativt i flokken af pilgrimme ind i den og langs dens vægge. I dag oplevede jeg en endnu dybere hjerte vibration ved det helligste sted, hvor kilden har sit udspring. Uendeligt smukt! På den videre langsomme vandring blev min vandflaske atter fyldt op med helligt vand, ligesom de 5 smukke flasker, jeg havde købt på vej til helligstedet, blev fyldt op. På min fortsatte vandring forbi badene så jeg, at lige så mange ventede i dag,

Jeg vandrede over broen til parken og her slappede jeg af i mere end en time, også spisende min medbragte madpakke. Jeg elsker picnic i det fri, og hvor var det skønt at spise den i den meget smukt vibrerende park.

Et fransk ægtepar på bænken ved siden af mig, som også længe hyggede sig i parken, tilbød at tage dette foto d. 25. oktober.

Efter nok 4 timer på helligstedet vandrede jeg tilbage til hotellet til hvile og let aftensmad, for jeg jo skulle ud igen om aftenen, nemlig som deltager i processionen med levende lys, der kl. 21 hver eneste aften året rundt starter i grotten.

Kl. 20.00 vandrede jeg atter til grotten. Da jeg nåede frem ca. kl. 20.30 var der allerede massevis af mennesker, og bænkene, som kan rumme 200, syntes at være fyldte. Det var jo lidt længe at stå op, men hvad fik jeg øje på? En enkelt plads synes at være ledig endog på forreste række. Stille gik jeg frem til bænken og spurgte de to franske kvinder, om der var en plads mellem dem. Og jeg blev hjerteligt budt velkommen til at tage plads mellem dem, mens de fortsatte deres bønner med lukkede øjne.

Hvor godt for broder Æsel at kunne sidde ned i indre forberedelse til den andagt, der ville starte kl. 21.00. Når jeg indimellem kiggede mig rundt, så jeg, at flere og flere mennesker kom til grotten, og da vi senere begyndte processionen prøvede jeg at få et overblik. Jeg tror, at vi var 2.000 pilgrimme på en helt almindelig torsdag aften uden for højsæsonen og uden for de Maria-festdage, hvor der – som billeder viser – er mange flere!

*Lige før andagten og bønssprocessionen starter kl. 21.00 d. 25. oktober.
Helt op til 10 minutter før går mennesker ind i grotten.*

Åh, hvordan skal jeg dog beskrive denne bønssandagts skønhed? Jeg har vandret i mange processions i Assisi, i Basilica di San Francesco og i Porziuncola, men denne meget berømte Lourdes-processions skønhed ligger uden for mit fysiske ordforråd. Jeg prøver:

Vi var mange forskellige nationaliteter samlet, og det var derfor optimalt, at 4 præster, en fransk-, en spansk-, en italiensk- og en engelsk-talende, forestod andagten. De startede med introduktionen, som var en oplæsning af den åbenbaring, hvor Maria bad Bernadette om at gå til præsterne og sige, at her ved denne grotte skulle bygges en kirke, og her skulle være procession fra grotten til kirken og tilbage igen hver eneste aften året rundt. Og det var på de samme 4 sprog, at andagten fortsatte i indledende bønner og Ave Maria, mens jeg med glæde hørte, at der blev stemt i på mange flere sprog. Mellem vore indledende bønner sang et kor meget smukt for.

Det glædede mig inderligt, at præsterne i starten introducerede, at vor bønssandagt blev dedikeret til Pave Frans, som vi også i slutningen af andagten bad for.

Efter en lille halv times indledende bønner i grotten startede processionen Vi tændte alle vores levende lys, og begyndte at vandre ud af grotten og ned langs floden, forbi badene, over en af broerne og et stykke ind i parken på den anden side af floden, hvor vi passerede en smukt oplyst udendørs kirke i glas, hen langs floden forbi flere arkitektonisk smukke bygninger tilhørende kirken, igen over floden ind på den store kirkeplads og under buen tilbage til grotten. Under vandringen bad vi rosenkransbønnen afvekslende med at syng den smukke hymne Ave Maria of Lourdes, igen på de 4 hovedsprog og de mange andre sprog, der kunne høres i flokken. Hver gang vi under hymnen sang omkvædet i Maria-

hymnen, løftede vi vore levende lys højt mod den nattesorte himmel. Når jeg kiggede tilbage, kunne jeg næsten ikke tro mine egne øjne. Processionen var måske et par hundrede meter lang, og langs hele ruten sad mennesker på bænke med tændte lys og fulgte med.

Efter en halv times tid var vi tilbage i grotten, hvor vi sluttede med de afsluttende bønner også for fred i verden fremsagt på de 4 hovedsprog samt fredshilsenen, hvor vi gav hånd til dem, der stod nærmest.

Jeg havde taget plads lige bag bænkerne, idet jeg syntes, at nu kunne en anden pilgrim sætte sig ned. Under denne afsluttende del af andagten blev Maria levende for mig. Det var som om Maria i/bag statuen, som fadede væk, åbenbarede sig i sit lysende, æteriske legeme under en meget højt vibrerende indstrømning. Hun smilede og bevægede sig let.

Jeg står bag bænkerne sammen med 3 yndige franske englepiger og deres mor, 25. oktober kl. 22.00.

Mellem pilgrimme, der syntes at stråle af glæde, men som stadigvæk var meget stille, gik jeg mod hotellet, som jeg nåede kl. 22.30. Efter te og et stykke brød gik jeg i seng fortsat absorberet ind i den indstrømning af Maria, som jeg oplevede til slut i andagten.

*Et af de mange rivende vandfald i Pyrenæerne.
Her ved "la Raillere" tæt på grænsen til Spanien lod jeg under bønner
en af Birgittes engle falde ned i floden
som en gave til Pyrenæernes store naturrige fra Assisi-gralen, d. 26. oktober.*

Fredag 26. oktober – Pyrenæerne og Cauterets

"The Sanctuary of Our Lady of Lourdes" beskriver i en brochure, at "Here, Heaven touches the Earth", som jeg jo også erfarede det under processionen torsdag aften, hvor Maria blev levende i en højt vibrerende indstrømning. Det er derfor helt naturligt, at jeg natten til fredag efter en times søvn erfarede, at når gudsriget berører menneskenes verden, kan det betyde en åbning til modkræfter. Jeg vågnede op efter en forvrænget drøm, som jeg lå og reflekterede over, inden jeg igen faldt i en roligere søvn, mens indstrømningen fortsat var meget lysfyldt.

Efter en morgen, hvor jeg tog det stille og roligt, drog jeg kl. 11.00 ud på dagens opgave under Pyrenæernes store landskabsdeva. Solen skinnede lystigt og sendte sit smukke skær ud over landskabet.

I intenst sportrækning med Assisi-gralen kørte jeg i det smukke landskab, hvor bjergene blev højere og højere, en strækning på ca. 40 km. På denne strækning på en højslette mellem de knejsende bjergtoppe var stigningen på ca. 1.000 m, nemlig fra ca. 500 m over havet i Lourdes til 1.500 m over havet ved "Ponte Espagne", meget tæt på grænsen til Spanien. Derfor foregik kørslen de sidste ca. 10 km ad gode men meget snoede bjergveje, og jeg var glad for, at jeg efter mange år i Italien er rutineret i bjergkørsel.

Jeg trak Assisi-gralen helt op til dette høje punkt "Ponte Espagne" i Pyrenæerne, hvor jeg undervejs beundrede flere vandfald.

På vej op til Ponte Espagne i 1.500 m højde.

Herefter kørte jeg ned i ca. 1.100 m højde til et meget smukt sted "la Raillere", med storslået udsigt til to af de store vandfald, der fra Pyrenæernes tinder strømmer ned i floden (foto side 35). På en café "Restaurant la Cascade" (vandfaldsrestauranten) var jeg bevidst om det indre samarbejde med Pyrenæernes højtivrerende landskabsdeva, ligesom jeg også til vandfaldets sang spiste min frokost som en god fransk varm middagsret med salat og bagte ostekartofler. Frokosten var så rigelig, at jeg desværre ikke havde plads i "Søster Mave" til Crepe Suzette, som ellers er en af mine franske yndlingsdesserter. Forhåbentligt er der plads en af de kommende dage, for jeg skal da have Crepe Suzette, når jeg er i Frankrig ☺

Efter godt 2 timer ved vandfaldene kørte jeg ned til Cauterets i ca. 1.000 m højde, parkerede bilen og gik lidt rundt i sportrækning og beundrede den smukke arkitektur og landskab på dette berømte skisportssted i de franske Pyrenæer. Cauterets er desuden kendt for at være en eftertragtet kurby med termiske bade og alskens tilbud om behandling af Broder Æsel.

På vej ind i Cauterets fra Lourdes, 26. oktober.

Mange smukke huse og blomster pryder gadebilledet i Cauterets. Her det gamle rådhus.

På tilbagevejen med nedstigning ad de snoede bjergveje og senere kørsel i mere plant terræn på højsletten mod Lourdes oplevede jeg, at jeg trak det højt vibrerende naturrige med mig i den sportrækning, hvor også Assisi-gralen fortsat blev nedfældet.

Jo nærmere jeg kom Lourdes, jo mere skiftede vejret, som på hele opholdet i Pyrenæerne/Cauterets havde været flot. Nu blev det mere og mere tåget, og et skydække havde lagt sig over de bjerge, som omkranser Lourdes. Da jeg nåede hjem til hotellet kl. 16.30, var jeg således meget glad for, at jeg havde ændret programmet.

Efter te og let aftensmad, hvile og afslapning gik jeg i seng allerede ved 22-tiden - naturligvis træt efter det intense indre samarbejde og den megen friske luft.

Lørdag 27. oktober 2018 – Lourdes med ”hjemmearbejde”

Efter en god nattesøvn vågnede jeg tidligt og opdagede, at nu regnede det – som forudsagt i vejrudsigten – let i Lourdes. Jeg begyndte arbejdet med at skrive Hyrde-Nyt og efter et herligt afslappende karbad og morgenmad satte jeg mig til dagens

Tjeneste for Assisi-gralen og Jesus og Maria i Lourdes

Tjenesten forløb i samme vibrationer som tjenesten om torsdagen med fortsat nedfældning af Assisi-gralen, der blander sig ind i de smukke Maria-vibrationer, mens jeg fornemmede, at det egentlige gennembrud allerede skete i første tjeneste om onsdagen.

Resten af denne lørdag, hvor vejret slet ikke blev så regnfuldt som forudsagt men hvor skyerne hvilede tungt over bjergene og temperaturen ude var efterårspræget, blev jeg hjemme i min lejlighed på hotellet, som jeg befinder mig så godt i. Jeg skrev Hyrde-Nyt, og da jeg ved 20.30 tiden var ved at være klar til udsendelse, besluttede jeg, at jeg de sidste to dage i Lourdes frigjorde mig fra computeren.

Efter rejsen har jeg nu afrundet opgaven med beskrivelsen af de sidste to dage i Lourdes og hjemrejsen:

Søndag 28. oktober 2018 – Lourdes

Efter en smuk og dyb nattesøvn vågnede jeg op til atter en grå og noget kold dag i Lourdes. Efter nattens nedbør lå der sne på bjergtoppene, som lyste smukt op mod den ellers tunge grå himmel. I løbet af morgenen tænkte jeg på, hvor langt opgaven var skredet fremad, og straks blev jeg trukket ind i en inspirationsstrøm, som jeg åbnede mig for.

Lourdes – afsluttende inspiration d. 28. oktober 2018

Jeg vises et billede, af indstrømningen, der går ned i Lourdes. Maria står i denne indstrømning som en hovedformidler. Jeg vises også, at Assisi-gralen som et stort rødt hjerte er godt på vej ned. Der er skabt det gennembrud, som var planlagt inden rejsen, og de sidste dage i Lourdes bliver at intensivere Assisi-gralen og lade den smelte mere og mere sammen med Maria-indstrømningen, således at Maria står endnu stærkere, endnu tættere på menneskeheden på det sted, hvor millioner søger hendes guddommelige hjælp.

Det er meget, meget gavnligt, at du er kommet til Lourdes, og har været/er redskabet for at intensivere Marias arbejde i Lourdes. Vor kære Bente, med den åbning for Lourdes, der

nu vibrerer i dig, bærer du Maria de Lourdes med dig hjem til Assisi-gralen. Den er nu skabt, og den uddybes som en nærmere forbindelse mellem Assisi-gralen i Lourdes.

Nyd de sidste dage i overgivelse til den dybe fred fra Maria, som du er nået ind til. Du behøver ikke at sætte dig bevidst til flere tjenester. Men lad dig heale, lad dig fylde.

Pyrenæerne/Ponte Espagne – arbejdet med at forbinde Alpendets store deva og Pyrenæernes store deva

Det vises, hvordan jeg trak Assisi-gralen med ind i Pyrenæernes Nationalpark. Det er et meget smukt billede, jeg får, af hvordan jeg arbejdede under den store deva. Kære Bente, der er skabt en forbindelse til Alpendets store deva, som vi havde som planen. Det er gået efter planen.

Mellem modtagelsen af inspirationen og nedskrivning senere søndag eftermiddag vandrede jeg atter en tur til Maria-Helligstedet ad den nu så kendte vej langs floden. Sikke en forskel det var at vandre turen denne søndag, hvor vejret som nævnt var skiftet til koldt med både lidt regn og slud indimellem, men godt pakket ind i vinterfrakke frøs jeg ikke.

Vejret afholdt ikke tusinder af mennesker fra at være på helligstedet denne søndag, som var en særlig festdag, idet det var afslutningsdagen for en 3 dages pilgrimsfærd, der finder sted hvert andet år. En tusindtal stor gruppe franske pilgrimme klædt i smukke nationaldragter havde været til søndags-messe, og var nu på vej ud af helligstedet, da jeg ankom. Jeg fik fortalt, at som en del af denne pilgrimsfærd kommer hundreder på heste – både ryttere og heste er pyntede, men de var draget videre, da jeg nåede frem.

*Alteret i den meget enkle, rustikke, kæmpestore underjordiske Basilica of Sct. Pio X.
Her kan fejres messe for meget store grupper.*

Jeg satte mig lidt ved grotten, før jeg gik videre til den kæmpestore underjordiske kirke, the Basilica of Sct. Pio X, hvor jeg satte mig en stund i indre arbejde, førend jeg vandrede hjem til hotellet til en herlig eftermiddag og aften i afslapning og healing.

En munk knæler bedende foran Maria, d. 29. oktober.

Mandag 29. oktober 2018 – Lourdes

Efter endnu en dyb, rolig og fredfyldt nattesøvn stod jeg op til mandagens vejr, som var noget af det samme som søndag. Jeg hyggede mig og læste lidt, tog det stille og roligt, før jeg vandrede til det store kirkekompleks og naturligvis straks til grotten, hvor jeg var heldig at få en plads på en af de bænke, som ellers var fyldte. En messe på fransk var i gang, og da den hovedcelebrerende ældre præst havde en meget blød og dyb stemmeføring, deltog jeg i den inderlige messe, og modtog også kommunion af denne hjerteåbne præst.

Efter messen var det lige det rigtige tidspunkt at give den anden af Birgittes engle til Lourdes. Den første havde jeg som beskrevet for fredagen ladet falde ned i Garonne floden, da jeg var ved de smukke vandfald i Pyrenæerne. Jeg havde inden denne mandag besluttet, at den anden engel skulle gives til Maria i Lourdes, og havde også tænkt på, at den skulle falde ned i Gave floden tæt på grotten. Jeg gik i indre fordybelse fra grotten de få skridt til floden, takkede Maria for hendes arbejde i Lourdes og sagde, at jeg håbede, at hun nu bedre kunne nå alle de mennesker, der søger hende i Lourdes, og at denne engel, som jeg nu ville lade falde i floden, var en gave til hende fra Assisi-gralen.

Lige inden jeg lod englen falde i floden, kiggede jeg mig tilbage over skulderen mod Maria-statuen i grotten. I den dybe indre absorbering oplevede jeg igen – som på aftenen med procession – at hun blev levende. Hun kiggede kærligt på mig og nikkede. Og så lod jeg englen falde i floden, hvor jeg kunne se, at den lagde sig så smukt til rette på de sten, som dækker bunden. Det var et meget smukt og dybt øjeblik.

Jeg havde en idé om, at jeg nu ville gå ind i Marias grotte og langs dens vægge en sidste gang på denne rejse. Men det blev ikke muligt, da endnu en særlig andagt skulle finde sted. En lang, lang procession af præster, munke, nonner, pilgrimme og herefter nok 100 syge og svækkede ældre, handicappede børn og voksne kom gående over den store kirkeplads mod grotten, syngende den smukke hymne "Maria de Lourdes", som nu ofte synges i mit indre af englenerne. Der var nok op mod 500 mennesker, og det var bevægende at følge alle de syge og handicappede, som godt pakket ind i helligstedets hjemmestrikkede tæpper blev trukket i smukke Maria-blå vogne af hjælpere. Mange smilede glade til mig, da de passerede og en ældre mand lavede sjov med mig. Det var helt tydeligt en glædesfyldt festdag for dem. Hele processionen samledes til en messe på fransk, og da ikke alle kunne være på bænken og i området omkring grotten, tog nogle opstilling på den anden side af floden. Der er højtalere overalt på det store helligsted, og derfor kan man på lang afstand følge de hellige handlinger i grotten.

Her kommer et par fotos:

Nonner i den store procession på vej mod grotten, 29. oktober 2018.

*De svækkede, syge og handicappede unge og gamle på vej i de blå vogne.
Der var nok omkring 100 af disse vogne.*

Jeg vandrede med nogle af de raskeste pilgrimme over på den anden side af floden og fulgte en stund med i messen. Herefter vandrede jeg forbi de arkitektonisk meget smukke huse, der ligger overfor det store kirkekompleks og som ejes og drives af the Sanctuary of Our Lady of Lourdes. Ved højlys dag kunne jeg konstatere, at der bl.a. er hospital samt huse til overnatning og måltider for pilgrimme.

Huse til pilgrimmes overnatning på den anden side af floden.

Resten af eftermiddagen og aftenen fik jeg i de smukke Maria-strømme af dyb indre fred pakket og slappet af, førend jeg spiste det sidste dejlige, vegetariske aftensmåltid i hotellets restaurant.

Denne "last supper" var et gratis måltid givet af hotellet, fordi jeg samme dag var blevet særlig ven (kollega, som han sagde det) med en af receptionsmedarbejderne. Vi havde talt sammen mange gange i ugens løb – på engelsk – og han havde beredvilligt svaret på mine forskellige spørgsmål om Lourdes. Men denne sidste dag fandt vi ud af – glædefyldte - at vi begge var italiensk-talende. Hans hjemland er Italien, Sicilien, men på grund af mangel på arbejde i Syditalien boede og arbejdede han nu i Frankrig. Under megen latter og typisk italiensk mimik og livligt kropssprog gik vi i gang med en længere samtale på hans modersmål – til den anden franske receptionsmedarbejders latter og humoristiske efterligning af vort kropssprog. Det kan nok være, at der blev glæde i receptionen, og selvom de øvrige hotelgæster, der kom til, ikke forstod vor samtale, lyttede de også smilende til den.

*Sådan tog jeg afsked med For-Pyrenæerne på vej mod Toulouse d. 30. oktober.
Efter 3 dage med koldt, gråt og vådt vejr, var himlen atter blå,
og solen skinnede på de nu snedækkede bjergtoppe.*

Tirsdag 30. oktober 2018 – hjemrejse

Jeg landede en uge tidligere i Toulouse i det smukkeste solskinsvejr, som fulgte mig til Lourdes og de næste 3 dage. Så skiftede det til grå, våd vinter, men på hjemrejsen var det igen smukt solskinsvejr. På bilturen fra Lourdes mod Toulouse nød jeg at følge solens opstigning og se det landskab, som jeg på grund af kørsel i mørke ikke havde kunnet set, da jeg kørte til Lourdes ugen inden.

Jeg opdagede, at Pyrenæerne når helt op til omkring 50 km syd for Toulouse, og da jeg var i god tid, kunne jeg holde pauser på flere rastesteder og fotografere, og ved den sidste også spise lidt dejlig fransk morgenmad og drikke urtete til ☺ Uhm!

Hjemrejsen med fly gik helt uden problemer, og da jeg 11 timer efter afrejse fra Lourdes landede i Kastrup var også "Broder Kuffert" med mig, således at vi fornøjede sammen kunne drage ud på det sidste stykke mod Slagelse.

Under hele den i alt 13 timers lange hjemrejse reflekterede jeg over det uendeligt smukke ophold og opgave i Lourdes, og jeg oplevede, hvordan jeg trak de smukke, fredfyldte Mariastrømme fra Lourdes med mig i det indre hele vejen til Danmark.

Jeg skrev dette søndag, d. 4. november: Her 5. dagen efter min tilbagevenden til Danmark er jeg fortsat absorberet ind i den uendeligt smukke indre fred samtidigt med, at mit hjertecenter bobler af en usigelig glæde, som jeg ikke husker fra tidligere, og i hvert fald ikke i den dybde. Under drømme om natten vågner jeg op i den smukkeste fred, og når jeg passer på mine kræfter i løbet af dagen, vibrerer den indre fred og glæde i mig lige til sengetid.

Jeg ser meget frem til, at disse meget smukke, dybe og fredsfyldte Lourdes-Maria-strømme intensiveres under mit videre tjenestearbejde for Assisi-gralen, når jeg vender hjem til Assisi d. 6. november.

Og efter hjemkomst til Assisi kan jeg i dag d. 7. november supplere med, at jeg fortsat er i kontakt med de smukke indre erfaringer i Lourdes – den dybe fred og hjertets boblende glæde samtidigt med, at jeg er i et indre samarbejde i en ny gruppe i det indre, hvor også Kristi ild nedfældes. Mere om dette senere.

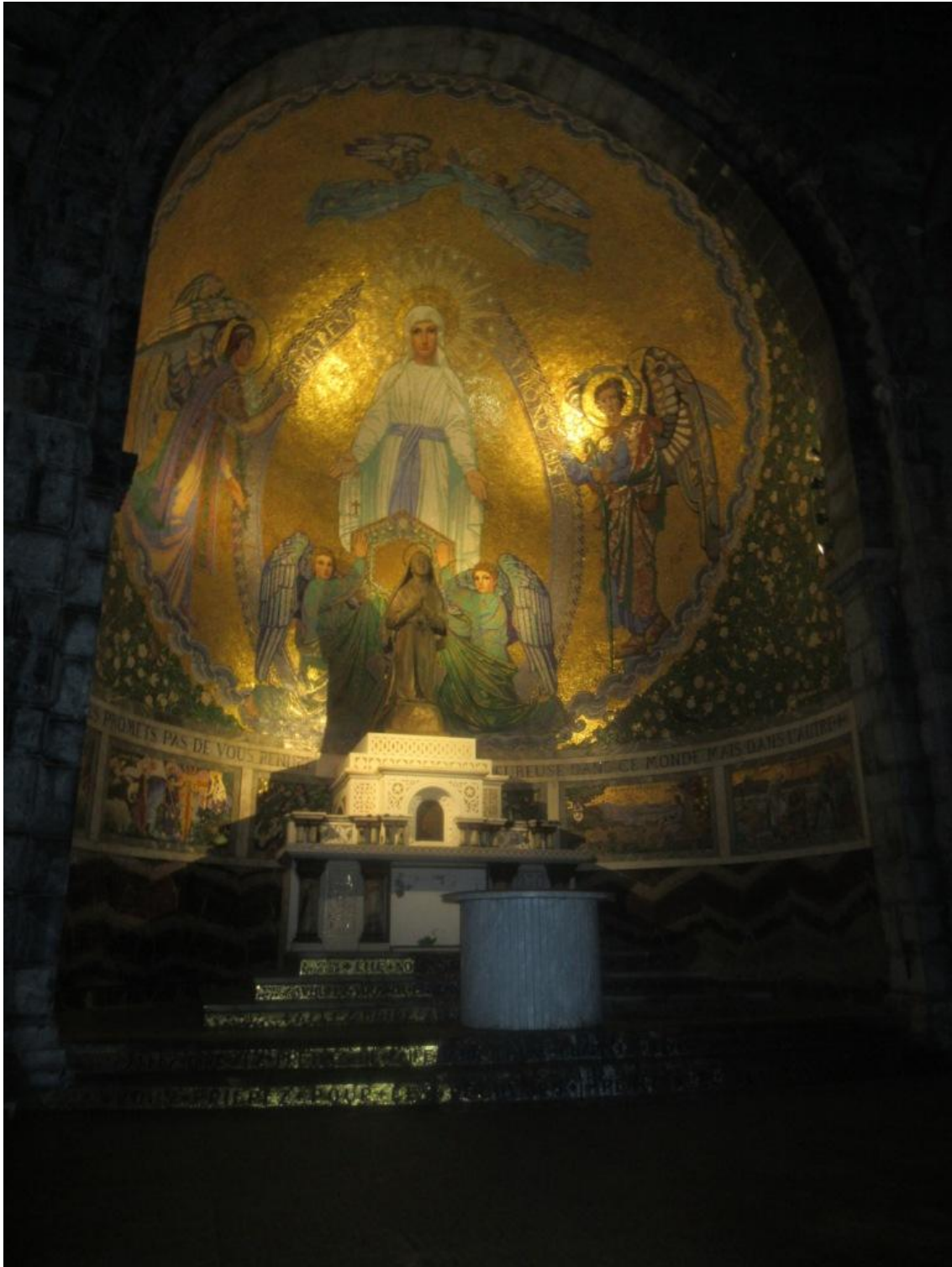
Jeg håber at kunne tilbyde en mindre gruppe at komme med på en fællesrejse til Lourdes i september 2019.

Kærlige hilsner

Bente

P.S. Jeg har omkring 150 fotos fra denne rejse. Som det sidste kommer her et meget smukt, oplever jeg.

På pladsen ved den store 3 etagers basilika dedikeret til Maria som den uplettede undfangelse er der tre meget smukke altre. Det ene fremstiller Frans, Klara samt nogle af de disciple, inkl. Skt. Bernhard af Siena (grundlægger af klosteret på Eremo delle Carceri), der efter Frans og Klara har virket i Franciskanerordenen. De to andre altre er dedikeret til Maria, og på dette indsatte foto fremstilles hun i sin opgave som Himlens og Englenes Dronning, der udstrømmer sin nådefulde kærlighed. Fotoet er taget efter Maria-processionen torsdag under rejsen.

ASSISI MISSION - c/o Bente Wolf - Via Fortini 7 - I-06081 Assisi (PG) - Italy
tel. +39 075 8155 278 - e-mail: bente@assisimission.net
web: <http://www.assisimission.net> - fb: <https://www.facebook.com/assisi.mission>